

Sygn. akt IX U 145/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 7 stycznia 2016 r. Znak (...)

oddala odwołanie

Sędzia

Sygn. akt IX U 145/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7.01.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu J. K. ponownego ustalenia wysokości emerytury w trybie 110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od tej decyzji, w którym domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17.12.1998r., wnosił o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego do spraw wyliczeń wynagrodzeń celem ustalenia jego wynagrodzenia w spornym okresie

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko jak w decyzji, wskazując na bezzasadność odwołania.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od dnia 1.08. 1991r.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (WWPW), został ustalony z lat 1983-1985, wyniósł 315,48 %, dlatego został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej kontynuował zatrudnienie do 24.09.1991r.

W dniu 16.11.2015r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie emerytury.

Decyzją z dnia 7.01.2016r. omówioną na wstępie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie 110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdy obliczony WWPW nie przekroczył 250%.

(dowód: dokumentacja akt organu rentowego)

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego jako okoliczności niesporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Ubezpieczony od 1.08.1966r. do 24.09.1991r. pracował w KWK (...) na następujących stanowiskach pracy:

- od 1.08.1966- młodszy mechanik pod ziemią

- od 1.10.1968 - mechanik pod ziemią

-od 3.01.1980 – ślusarz pod ziemią

.

Ubezpieczony pracował w pełnym wymiarze czasu pracy, w systemie trzyzmianowym, we wszystkie soboty w miesiącu i co najmniej 2 niedziele.

J. K. otrzymywał wynagrodzenie z karty górnika, dodatek nocny, , dodatek zmianowy i od 18 roku życia deputat węglowy w wysokości 8 ton..Pracował w przodku i na ścianie bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku i z tego tytułu otrzymywał dodatek za prace niebezpieczne.

Wyplacane w KWK (...) premie regulaminowe były premiami uznaniowymi, przysługującymi w różnych wysokościach, uzależnionymi m.in. od wydobywania a ramowe kryteria premiowania zawarte w § 2 protokołu dodatkowego nr 265/PW z dn. 5.12.1968r zał. nr 7 do ZUP z kwietnia 1957 nie mogą stanowić podstawy do wyliczenia indywidualnych premii .

(dowód: dokumentacja akt osobowych ubezpieczonego dotyczących zatrudnienia w KWK (...), zeznania ubezpieczonego, protokół elektroniczny k. 32 akt, akta emerytalne w szczeg. k.7 –zaświadczenie z 5.08.1991r.)

Wynagrodzenie ubezpieczonego - odtworzone przez biegłą S. K. z uwzględnieniem dodatków j.w. w latach 1969-1979 wynosiło:

- za rok 1969 – 46.441zł wwpw 178,02%

- za rok 1970 - 47.330zł wwpw 176,47%

- za rok 1971 - 51.191zł wwpw 180,91%

- za rok 1972 - 55.509zł wwpw 184,37%
- za rok 1973 - 55.665zł wwpw 165,79%
- za rok 1974 - 68.462zł wwpw 152,33%
- za rok 1975 - 69.970zł wwpw 179,13%
- za rok 1976 - 77.243zł wwpw 150,36 %
- za rok 1977 - 85.993zł wwpw 155,92%
- za rok 1978 - 85.281zł wwpw 145,42%
- za rok 1979 - 90.002zł wwpw 140,80 %

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru dla ubezpieczonego wyliczony w oparciu o zarobki z 20 najkorzystniejszych lat, tj. z 1969- 1975, 1977, - zarobki odtworzone przez biegłą i wykazane w druku Rp-7 za lata 1980-1991, wynosi 230,49% (4609,73% : 20 lat = 230,49 %)

(dowód: opinia i opinia uzupełniająca biegłej mgr S. K. k 43-69 i 91-96 i 99-101 akt sądowych)

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny, przekonujący, logiczny i spójny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył co następuje.

Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia odwołania ubezpieczonego.

Prawidłowo organ rentowy w zaskarżonej decyzji odmówił ubezpieczonemu prawa do przeliczenia emerytury z mocy 110 a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2017r., poz. 1383).

W myśl art. 110 ust 1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza j.w. 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Zdaniem Sądu wynagrodzenie ubezpieczonego w spornych latach 1969-1979 wynosiło j.w. zgodnie z obliczeniami biegłej .

Zajmując takie stanowisko Sąd podzielił w pełni wyliczenia biegłej w zakresie wynagrodzenia ubezpieczonego uznając, iż brak jest podstaw do wliczenia do ustalanego wynagrodzenia ubezpieczonego premii regulaminowych, gdyż premie te miały niewątpliwie charakter uznaniowy, a więc nie były stałymi składnikami wynagrodzenia przysługującymi bezwarunkowo a ramowe kryteria premiowania zawarte w § 2 protokołu dodatkowego nr 265/PW z dn. 5.12.1968r zał. nr 7 do ZUP z kwietnia 1957 nie mogą stanowić podstawy do wyliczenia indywidualnych premii

Opinia biegłej sądowej mgr S. K. w tym zakresie jest rzetelna, rzeczowa, wydana w oparciu o zachowaną dokumentację osobową oraz obowiązujące przepisy płacowe.

Zaznaczyć należy, iż Sąd nie neguje faktu wypłacania premii regulaminowych, jednak z uwagi na ich właśnie uznaniowy charakter i wypłaty w różnych wysokościach stoi na stanowisku, iż brak jest podstaw do wliczenia takich premii do podstawy wymiaru wynagrodzenia w sytuacji braku jakiegokolwiek dokumentacji potwierdzającej wypłatę premii regulaminowych w konkretnych kwotach.

Takie stanowisko potwierdza też wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 18.01.2012r. wydany w sprawie III AU a 1585/11 zgodnie z którym przy ustaleniu podstawy wymiaru świadczenia z dowodów pośrednich obowiązuje ścisła zasada uwzględniania składników wynagrodzenia, które bezwarunkowo przysługiwały w czasie trwania zatrudnienia jako składniki stałe w określonej wysokości, np. wynagrodzenie zasadnicze, stałe dodatki określone kwotowo. Inne składniki wynagrodzenia - premie i nagrody czy dodatki mogą być uwzględnione, jeżeli dokumentacja wskazuje niewątpliwie na ich faktyczną wypłatę i w określonej wysokości. Zatem wysokość uzyskiwanego dochodu może być również wykazana dowodami pośrednimi, jeżeli w sposób nie budzący wątpliwości wynika z nich, że dochód w określonej wysokości przysługiwał i został wypłacony (LEX nr 1163473).

Podstawowymi środkami dowodowymi potwierdzającymi wysokość zarobków są zaświadczenia zakładów pracy wystawione na podstawie dokumentacji płacowej lub legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca wpisy dotyczące okresów zatrudnienia i wysokość osiągniętych zarobków. Dokumentacja ubezpieczonego nie zawiera kwot premii przyznawanych za poszczególne miesiące i lata w spornym okresie.

Brak jest z tych samych względów podstaw do doliczenia do tego wynagrodzenia dodatków za pracę w warunkach szkodliwych, gdyż ubezpieczony nie potwierdził spełnienia przesłanek z §35 protokołu dodatkowego do UZP nr 265/PW z dn. 5.12.1968 potwierdzających pracę w warunkach szczególnych i brak jest dowodu na przyznania tego rodzaju dodatku w dokumentacji pracowniczej ubezpieczonego.

Biegła słusznie w spornym okresie nie wliczyła do wynagrodzenia 14 -tej pensji ,gdyż UZP nie zawierał uregulowań odnośnie 14-tej pensji . Wypłata nagrody rocznej -14 -pensji została wprowadzona uchwałą nr 230/74 Rady Ministrów z dn.27.09.1974r. w sprawie zmian w zasadach wypłacania specjalnego wynagrodzenia z Karty górnika oraz innych składników płac (niepublikowana).

Zasady przyznawania 14- pensji były ustalone Zarządzeniem Ministra Górnictwa nr 37 z dn. 18.12.1974.Warunkiem uprawniającym do otrzymania 14-pensji jest efektywne przepracowanie wszystkich wyznaczonych dni pracy pod ziemią (całego roku).Odniesieniem był efektywny czas pracy (jak w przypadku dodatkowego wynagrodzenia z Karty górnika, lecz w przekroju całego roku).Poszczególne kopalnie same ustalały przepisy odnośnie szczegółowych zasad wypłaty 14-pensji jednakże zarówno zakład pracy ubezpieczonego , jak i Państwowa Inspekcja Pracy nie posiadają w swych archiwalnych zasobach tych przepisów odnośnie spornego okresu i przy braku zapisu w dokumentacji pracowniczej odnośnie wysokości otrzymywanej przez ubezpieczonego 14-pensji w latach 1974-1979 brak jest możliwości obliczenia tego składnika wynagrodzenia.

Ustalenie wskaźnika na poziomie 230,49% nie daje podstaw do przeliczenia emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110 a ustawy emerytalnej.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonego nie znajdując podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

Sędzia

Sygn. akt IX U 145/16

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)